

New Hope Luterilainen Seurakunta

189 Regent Street
Sudbury, Ontario
P3C 4C4

17.7.2022 – Apostolien päivä

Herran palveluksessa

Tekstit

Päivän psalmi	Ps. 145:3 – 7
1. lukukappale	1. Moos. 12:1 – 4
2. lukukappale	Room. 1:1 – 7
Evankeliumi	Luuk. 5:1 – 11

Esirukouksissamme: Tyson, Ruth, Marilyn.

Tulevia tapahtumia

Ke 20.7.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

Su 24.7.

Ei ole Suom. Jumalanpalvelusta

klo 10.00 Engl. jumalanpalvelus Trinity kirkon kanssa **Regent St.**

Ke 27.7.

klo 10 – 1 Kahvitauko **Regent St.**

25.7.2022 – 29.7.2022 Hilkan loma. Hilkan loman aikana puhelinviestit ja sähköpostit tarkistetaan määräajoin.

Su 31.7.

klo 10.00 Suom. Jumalanpalvelus **Voima Hall**

klo 10.00 Engl. jumalanpalvelus Trinity kirkon kanssa **Regent St.**

Psalmi. Ps. 145:3 – 7

Suuri on Herra, ylistettävä yli kaiken, tutkimaton hänen suuruutensa! Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen, isät kertovat ihmeitäsi lapsilleen, tuovat julki sinun kirkkautesi, loistosi ja kunniasi. Minä mietiskelen sinun ihmetekojasi. Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan sinun tekosi, kerrottakoon niistä kaikille. Minä julistan sinun suuruuttasi. Levitköön sanoma sinun hyvyytesi runsaudesta, kiitettäköön sinun vanhurskauttasi riemuiten.

1. lukukappale: 1. Moos. 12:1 – 4

Herra sanoi Abramille: ”Lähde maastasi, asuinsijoiltasi ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua, ja sinun nimesi on oleva suuri ja siinä on oleva siunaus. Minä siunaan niitä, jotka siunaavat sinua, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat, ja sinun saamasi siunaus tulee siunaukseksi kaikille maailman kansoille.” Niin Abram lähti Herran käskyn mukaan, ja Loot lähti hänen kanssaan. Harranista lähtiessään Abram oli seitsemänkymmenenviiden vuoden ikäinen.

2. lukukappale: Room. 1:1 – 7

Paavali, Kristuksen Jeesuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi ja valittu julistamaan Jumalan evankeliumia, tervehtii kaikkia Roomassa olevia Jumalalle rakkaita ja hänen kutsumiaan pyhiä. Julistamani evankeliumi, jonka Jumala on profeettojensa suulla edeltäpäin luvannut pyhissä

kirjoituksissa, on sanoma hänen Pojastaan. Inhimillisen syntyperänsä puolelta hän oli Daavidin jälkeläinen; pyhyiden Hengen puolelta hän oli Jumalan Poika, jolla on valta, ylösnousemuksessa tähän asemaan asetettu. Hän on Jeesus Kristus, meidän Herramme, ja häneltä minä olen saanut armon ja apostolinviran, jotta hänen nimensä kunniaksi johtaisin ihmisiä kaikista kansoista uskonkuuliaisuuteen. Näitä Jeesuksen Kristuksen kutsumia olette myös te. Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja rauha teille.

Evankeliumi: Luuk. 5:1 – 11

Kun Jeesus eräänä päivänä seisoj Gennesaretinjärven rannalla ja väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuulemassa Jumalan sanaa, hän näki rannassa kaksi venettä. Kalastajat olivat nousseet niistä ja huuhtoivat verkkojaan. Jeesus astui toiseen veneistä ja pyysi Simonia, jonka vene se oli, soutamaan rannasta vähän ulommaksi. Sitten hän opetti kansaa veneessä istuen.

Lopetettuaan puheensa Jeesus sanoi Simonille: "Souda vene syvään veteen, laskekaa sinne verkkonne." Tähän Simon vastasi: "Opettaja, me olemme jo tehneet työtä koko yön emmekä ole saaneet mitään. Mutta lasken vielä verkot, kun sinä niin käsket." Näin he tekivät ja saivat saarretuksi niin suuren kalaparven, että heidän verkkonsa repeilivät. He viittoivat toisessa veneessä olevia tovereitaan apuun. Nämä tulivat, ja he saivat molemmat veneet niin täyteen kalaa, että ne olivat upota. Tämän nähdessään Simon Pietari lankesi Jeesuksen jalkoihin ja sanoi: "Mene pois minun luotani, Herra! Minä olen syntinen mies." Hän ja koko hänen venekuntansa olivat pelon ja hämmennyksen vallassa kalansaaliin tähden, samoin Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kalastuskumppaneita. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää. Tästä lähtien sinä olet ihmisten kalastaja." He vetivät veneet maihin ja jättäen kaiken lähtivät seuraamaan Jeesusta.

Saarna Pastori Johanna Porkola

Pieni tyttö leikkii vaaleanpunaisella possulla. Hän on saanut ajatuksen leikistä, jossa hän kiertää meidän aikuisten luota toiselle ja kysyy: "Oletko sinä kiltti ihminen?". Tullessaan minun luokse, ajattelen ottaa leikkiin hieman vakavamman sävyn ja pohdiskelen oikein tosissaan: "Ei, en minä ole kiltti ihminen." Sen sijaan, että possu olisi minua läksyttänyt ja kehottanut hyvyyteen, possu tokaisee tytön äänellä: "Harmi", ja siirtyy seuraavan aikuisen luokse.

Tämän pyhän teksteissä on kaikissa kysymys Jumalan kutsusta ja toisaalta lähettämisestä. Kutsu ei ole millään lailla epäselvä. Kaikille näistä kutsutuista Herra itse on puhunut, ilmestynyt, ollut todellisesti heidän historiassa. Eikö tällöin tunnu, että tuota kutsua on jotenkin helpompi toteuttaa. Toisaalta mielessämme on myös jonkinlainen suurempi arvostus noita ihmisiä kohtaan joita kutsutaan. On Abraham, on Paavali, on Pietari ja muut opetuslapset. Todella suuria miehiä ja suuria persoonia. Olivatko sittenkään? Abraham oli paimen, Paavali teltan tekijä ja kristittyjen vainoaja ja Pietari kalastaja. Pietari oli aikansa tavallista väkeä. Ei mitenkään ala-arvostettua kuten joskus kuulee virheellisesti sanottavan. Kalastaja oli aivan normaali yrittäjä muiden mukana. Nyt muistamme hänet tuhansien vuosien jälkeen uskon ja toisaalta epäuskon esikuvana.

Helposti alamme arvostamaan titteleitä. On toki varmaa, että jos joku on saanut maallisen arvomerkin, hän ei ole saanut sitä turhaan. Hän on tehnyt jotakin arvostettavaa sen saadakseen. Vaikkapa tohtoriksi päästäkseen pitää tehdä aika paljon työtä ja tutkimusta. Ei ne ilmaiseksi tule tohtorin hatut. Mutta se ei arvoita meitä ihmisenä ja lähimmäisenä. Niin ei saa olla kristittyjen parissa, kuten Paavalikin on sanonut. Joukossa on ollut alusta saakka erilaisista sosiaalisista lähtökohdista olleita ihmisiä, orjista lähtien. Enemmänkin haluaisin korostaa näiden ihmisten hengellistä taustaa ja valmiutta kutsun ottamiseen. Esimerkiksi Paavali on meille tuttu juuri epäuskoisen historiansa vuoksi. Jeesus antoi anteeksi vaikka uskoa ei ole ollut, on ollut herjaamista ja pilkkaa. Paavali ei pyytänyt Jeesukselta armoa. Apostolien teoissa jopa sanotaan näin, luvussa 9: *Saul uhkui yhä vihaa ja murhanhimoa Herran opetuslapsia kohtaan.* Jeesus ikään kuin armahti kysymäti. Tai kysyihän Jeesus: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?". Erikoinen

kysymys. Jumala voisi sanoa vaikkapa: "Älä vainoa minua sinä surkea ihminen, teltantekijä, vaan tuhoutu" ja niin pois päin. Ei, hän kysyy ja toisaalta vastaa: "Mene, saat tehtävän."

Evankeliumitekstissämme toistuu jonkinlainen sama viritys. Pietarin käytös on outoa. Simon Pietari lankeaa Jeesuksen jalkoihin. Alkuperäisessä tekstissä sanotaan jopa, että "Jeesuksen polviin". Puristiko hän kenties Jeesuksen jalkoja, en tiedä, ajatus vain käy tuosta ilmaisusta läpi sen kaltaisesti. Hän siis yhtä aikaa ruumiillaan palvoo ja rukoilee, mutta sanoo kuitenkin. "Mene pois minun luotani, Herra". Todellakin hän sanoo Jeesusta Herraksi, ei opettajaksi, kuten muualla kuulemme. Pietari tunnistaa ja tunnustaa Jeesuksen Herraksi, ja jatkaa: "Minä olen syntinen mies." Mitäköhän Pietarilla on tunnollaan? Ajatteleeko hän, ettei hän ole hengen mies kuten fariseukset. Kenties hänen matkastaan Jerusalemiin uhraamaan on jo aikaa. Tempelivero on maksamatta monelta vuodelta, kuten monilla galilealaisilla oli, siksi heitä pidettiin vähän huonompina ja syntisinä. Toisaalta yleisinhimillistä on että Pietari haluaa työntää hyvän pois luotaan. Edessään hänellä on jotakin niin suurta ja hyvää, että se pelottaa ja ahdistaa. Juutalaisten Jumala-kuva on paikoin hyvinkin pelottava. Jeesuksen läheisyys hänen läsnäolonsa vaikuttaa ihmisen elämässä. Synnintunto on Jeesuksesta virtaavan hyvyyden ja rakkauden seurasta.

Mitä Jeesus tekee? Hän ei ala kyselemään mitä Pietari on tehnyt, ehkäpä hän tietää. Toisaalta eihän anna Pietarille synninpäästöäkään, kuten kuulemme hänen antavan monellekin sairaalle heidän matkallaan. Hän vain käskee lähtemään mukaansa. Ja kuten evankeliumi teksti sanoo: He jättivät Kaiken. Tuntuu taas mahdottomalta ajatella, että vaikkapa joku firmansa pyörittäjä lähtee saman tein ja jättää kaiken, elantonsa, perheensä pärjäämään omillaan. Tiedämme evankeliumeista, että Pietarillakin oli perhettä. Vaikuttaa siis siltä, että Jeesus ottaa mukaansa, lähettää matkaan ei ainakaan ulkoisesti hengessään suuria uskovaisia, vaan tavallisia, täysin syntisiä ihmisiä. Se ei ole esteenä sille, etteikö voisi tehdä Kristuksen työtä maailmassa. Jeesus sanoo: "Minä teen sinusta ihmisten kalastajan." Herra tekee meistä mitä haluaa. Hän opettaa, hän johtaa sinua ja minua.

Palaan taas tuohon possuun jolla pikku tyttö leikki. Sinulta kysytään aika ajoin Vanhan testamentin valossa, lain valossa: "Oletko sinä kiltti ihminen?" Se on kuin tuo messun alussa olevan rippi jossa meiltä todellakin kysytään, että olenko minä kiltti ihminen. Pohdittuasi huomaat, että et ole aivan kiltti. Possu vastaisi sinulle: "Harmi", ja jättää sinut oman onnesi nojaan. On todellakin harmillista, että me ihmiset emme ole kilttejä. On harmi, että asiat eivät ole kaikilla hyvin juuri siksi, että me emme ole kilttejä. Mutta miksi jäädä sitä harmittelemaan, kun on Jeesus joka poistaa tuon ikävän sinusta. Onnellisessa maailmassa, Paratiisissa, kaikki ovat kilttejä ja kenelläkään ei ole siis huonosti. Ero tuon tytön leikkiin on, että Jeesus ei mene pois. Hän sanoo: "Tule tänne ja minä kerron mitä sinun pitää tehdä. Kun et itse sitä tiedä. Minä tiedän mikä sinulle on hyväksi ja minä annan sinulle rauhan ja pelottoman maailman, sillä minä olen kumonnut kuoleman vallan ja minä olen sinun kanssasi ikuisesti." Amen.

*Ole hyvä ja muista lähettää uhrilahjasi.
Lahjoittamisen helpottamiseksi meillä on nyt lahjoittamispainike
New Hope seurakunnan nettisivulla osoitteessa www.nhlc.ca
Aikaisemmat sunnuntaisaarnat löytyvät nettisivulta.*

Puh: 705-673-2933 E-mail: office@nhlc.ca Verkkosivu: nhlc.ca
Facebookissa: New Hope Lutheran Church
YouTubissa: New Hope Lutheran Church Sudbury